

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 8 grudnia 2016 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Maciej Berek</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Klaudia Stelmaszczyk (spr.)</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Zdzisława Wasząnik</i>
Protokolant:		<i>Paweł Matusiak</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 r., odwołania Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Prezesa (...) - od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt: NDB-50/Ł/12/2016, którym Regionalna Komisja Orzekająca uznała (...) odpowiedzialnym za naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w:

- art. 9 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zgodnie z którym *naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest nierozliczenie w terminie otrzymanej dotacji* poprzez niedokonanie w terminie rozliczenia środków dotacji w kwocie 36.000,00 zł otrzymanej przez (...) na mocy umowy nr (...) zawartej w dniu 7 listopada 2011 r. z Województwem Łódzkim, które to rozliczenie miało nastąpić do dnia 30 stycznia 2012 r. poprzez złożenie sprawozdania końcowego z wykonania zadania publicznego. Powyższe spowodowało naruszenie postanowienia art.18 ust.1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014r., poz. 1118 ze zm.) oraz postanowienia § 11 pkt 1 zawartej umowy. Stosownie do art. 21 ustawy – za datę popełnienia czynu uznano dzień 31 stycznia 2012 roku;
- art. 9 pkt 3 o odpowiedzialności za naruszenia dyscypliny finansów publicznych, zgodnie z którym *naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należytnej wysokości* poprzez niedokonanie w terminie do dnia 22 lipca 2014r. zwrotu środków w kwocie 36.000,00 zł otrzymanych przez (...) w formie dotacji na mocy umowy nr (...) z dnia 7 listopada 2011r., co spowodowało naruszenie art. 49e ust.1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji

zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2011r. nr 127, poz. 721 ze zm.) w związku z § 15 ust.1 pkt 4 umowy oraz w związku z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i art. 36 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Stosownie do art. 21 ustawy – za datę popełnienia czynu uznano dzień 23 lipca 2014 roku;

oraz wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła Obwinionego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

orzeka:

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) uniewinnia Obwinionego od zarzutu wskazanego w pkt 1 tiret drugie zaskarżonego orzeczenia,**
- 2) w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi (dalej także: Komisja lub RKO) orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2016 r. uznała (...), byłego Prezesa (...) odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w:

- art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529 z późn. zm.), dalej: uondfp, zgodnie z którym naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest nierozliczenie w terminie, otrzymanej dotacji, poprzez niedokonanie w terminie rozliczenia środków dotacji w kwocie 36.000,00 zł otrzymanej przez (...) na mocy umowy nr (...) zawartej w dniu 7 listopada 2011 r. z Województwem Łódzkim,

które to rozliczenie miało nastąpić do dnia 30 stycznia 2012 r. poprzez złożenie sprawozdania końcowego z wykonania zadania publicznego. Powyższe spowodowało naruszenie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (dalej: u.dz.p.w.) oraz § 11 pkt 1 zawartej umowy,

- art. 9 pkt 3 uondfp, zgodnie z którym naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości poprzez niedokonanie w terminie do dnia 22 lipca 2014 r. zwrotu środków w kwocie 36.000,00 zł otrzymanych przez (...) w formie dotacji na mocy umowy nr (...) z dnia 7 listopada 2011 r., co spowodowało naruszenie art. 49e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (dalej: u.reh.n.) w związku z § 15 ust. 1 pkt 4 umowy oraz w związku z art. 16 ust. 1 u.dz.p.w. i art.36 ust.2 u.reh.n. Stosownie do art. 21 uondfp - za datę popełnienia czynu RKO wskazała dzień 23 lipca 2014 r.

Komisja działając na podstawie art. 33 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 pkt 1 oraz art. 37 uondfp wymierzyła Obwinionemu łączną karę upomnienia.

W uzasadnieniu orzeczenia Komisja wskazała, że w dniu 7 listopada 2011 r. zawarta została pomiędzy Województwem Łódzkim a (...) umowa nr (...) na zlecenie realizacji zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych fundacjom i organizacjom pozarządowym ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych będących w dyspozycji Województwa Łódzkiego pod nazwą „(...)”. Termin realizacji zadania publicznego ustalony został na okres od dnia 7 listopada 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. Na wskazane zadanie miała zostać przekazana dotacja w kwocie 36.000,00 zł. Zgodnie z postanowieniem § 11 ust. 1 umowy w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania miało zostać sporządzone przez Zleceniobiorcę i złożone w Regionalnym Centrum Polityki Społecznej sprawozdanie końcowe z wykonania zadania publicznego, do którego miały zostać załączone dokumenty potwierdzające poniesione wydatki, zgodnie z zakresem rzeczowym oraz dokonane płatności. Umowę w imieniu Stowarzyszenia podpisał Prezes Zarządu (...). Przekazanie środków w kwocie 36.000,00 zł nastąpiło z rachunku bankowego Regionalnego Centrum Polityki Społecznej w Łodzi na rachunek (...) w dniu 25 listopada 2011 roku. Komisja wskazała, że sprawozdanie z wykonania zadania publicznego powinno zostać złożone w Regionalnym Centrum Polityki Społecznej w Łodzi do dnia 30 stycznia 2012 roku. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego RKO ustaliła, że przedmiotowe sprawozdanie

końcowe z wykonania zadania objętego powyższą umową nie zostało przez (...) złożone i tym samym Stowarzyszenie nie rozliczyło pobranej w kwocie 36.000,00 zł dotacji.

Komisja ustaliła, że Marszałek Województwa Łódzkiego, na podstawie § 15 ust. 1 pkt 4 zawartej umowy, pismem z dnia 28 listopada 2012 r., oświadczył o rozwiązaniu ww. umowy nr (...) z dnia 7 listopada 2011 r., określając jednocześnie kwotę dotacji podlegającą zwrotowi w wysokości 36.000,00 zł wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych wynoszącymi na dzień 28 listopada 2012 r. - 5.199,00 zł oraz karą umowną - zgodną z § 14 ust. 3 umowy - w wysokości 1.000,00 zł. W oświadczeniu o rozwiązaniu umowy Marszałek zobowiązał stronę do zwrotu powyższej kwoty w terminie 14 dni. Zgodnie z postanowieniem § 15 ust. 1 pkt 4 umowa może być rozwiązana przez Zleceniodawcę ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieprzedłożenia przez Zleceniobiorcę sprawozdania z wykonania zadania w terminie i na zasadach określonych w umowie. Wskazane sprawozdanie powinno zostać złożone w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania publicznego, tj. do dnia 30 stycznia 2012r., jednakże do dnia 28 listopada 2012 r., czyli do dnia oświadczenia o rozwiązaniu umowy - sprawozdanie nie zostało przez Zleceniobiorcę przedłożone. Za datę doręczenia zastępczego pisma z dnia 28 listopada 2012 r. o rozwiązaniu umowy uznano dzień 2 stycznia 2013 r. - w myśl art. 44 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23). Przesyłka nadana została w dniu 11 grudnia 2012 r., przy czym w dniu 14 grudnia 2012 r. pozostawiono awizo do odbioru przesyłki; drugie awizo pozostawiono w dniu 24 grudnia 2012 r., a następnie w dniu 2 stycznia 2013 r. nadano przesyłkę do nadawcy. Zatem w ciągu 14 dni od dnia powiadomienia o rozwiązaniu umowy, tj. od dnia 2 stycznia 2013 r. do dnia 16 stycznia 2013 r. powinien nastąpić zwrot dotacji, który nie nastąpił.

W dniu 25 marca 2014 r. Marszałek Województwa Łódzkiego wydał decyzję nr (...) ustalającą kwotę 36.000,00 zł jako podlegającą zwrotowi wraz z odsetkami z tytułu wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem dotacji pochodzącej ze środków PFRON, będących w dyspozycji Województwa Łódzkiego na realizację zadania określonego w umowie (...), zawartej pomiędzy Województwem Łódzkim a (...). Zgodnie z art. 49e ust. 2 u.reh.n. zwrotu środków dokonuje się w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wezwania do zapłaty lub ujawnienia okoliczności powodujących obowiązek zwrotu. Za datę doręczenia decyzji ustalającej zwrot środków - przyjęto dzień 22 kwietnia 2014 r., tj. pierwszy dzień po terminie w którym decyzja ostatecznie powinna zostać odebrana. Z

Sygn. akt BDF1.4800.62.2016

uwagi na treść art. 49e ust. 2 u.reh.n. zwrot środków powinien nastąpić do dnia 22 lipca 2014 r. Jak wynika z zawiadomienia Stowarzyszenie nie dokonało zwrotu wymaganych środków w określonym terminie.

Komisja ustaliła, że Obwiniony nie składał wyjaśnień w trakcie postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych. Obwiniony nie był obecny również na rozprawie Regionalnej Komisji Orzekającej wyznaczonej na dzień 20 maja i 23 czerwca 2016 r., jednakże w zawiadomieniach o rozprawie został pouczone o przysługujących Obwinionemu prawach. Komisja wskazała, że Obwiniony wniósł o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 20 maja 2016 r. argumentując powyższe brakiem możliwości stawiennictwa z uwagi na sprawowaną opieką nad dziećmi, żoną w ciąży, przygotowaniem do uroczystości rodzinnej oraz brakiem możliwości znalezienia zastępstwa w tych czynnościach. Ponadto podniósł, że dotychczas nie miał możliwości zapoznania się z aktami sprawy i złożenia wniosków dowodowych. Komisja Orzekająca przychyliła się do wniosku Obwinionego i odroczyła rozprawę uwzględniając fakt braku uczestnictwa Obwinionego w postępowaniu prowadzonym przez Rzecznika z powodu trudności z ustaleniem adresu zamieszkania Obwinionego. Obwiniony nie skorzystał z tej możliwości. Nie stawił się również na rozprawę wyznaczoną na dzień 23 czerwca 2016 r., wnosząc w oparciu o przesłanki, podobne jak uprzednio, o odroczenie rozprawy. Obwiniony podniósł dodatkowo, że od ponad czterech lat nie jest Prezesem Zarządu (...), ani też jego członkiem i tym samym nie może odpowiadać za rzekome wydarzenia (lub zaniechania) dotyczące Stowarzyszenia, które miałyby nastąpić w roku 2012 lub później.

Komisja odnosząc się do powyższych okoliczności przedstawionych przez Obwinionego ustaliła, że w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie znajduje się informacja o dokonanych wpisach do Krajowego Rejestru Sądowego w zakresie stowarzyszeń, z której wynika, że w dniu 27 sierpnia 2014 r. z rejestru w zakresie (...) wykreślono (...) jako osobę wchodzącą w skład organu uprawnionego do reprezentacji - Prezesa Zarządu. Ponadto z aktualnego na dzień 22 czerwca 2016 r. wypisu z KRS (...), dołączonego jako dowód w sprawie, wynika że w dniu 9 października 2014 r. powołano postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej kuratorów dla (...).

Komisja uznała, że nie zachodzą przesłanki do odroczenia rozprawy, wyznaczonej na dzień 23 czerwca 2016 r., określone w art. 125 uondfp. Obwiniony został prawidłowo zawiadomiony o rozprawie. Zdaniem Komisji Obwiniony nie usprawiedliwił swojej nieobecności „należycie”. Wskazała, że nawet uznając argumenty Obwinionego w zakresie

konieczności sprawowania opieki nad dziećmi i żoną, trudno uznać ten stan za wydarzenie nadzwyczajne, wobec rozpiętości czasowej opieki oraz faktu, że członkowie rodziny zwyczajowo opiekują się sobą wzajemnie. Również biorąc pod uwagę, że pierwsze zawiadomienia o rozprawie było wysłane Obwinionemu 21 kwietnia 2016 r. to zaistniał wystarczający okres, w którym Obwiniony mógł przewyciężyć przeszkodę w stawiennictwie na rozprawę. Obwiniony, zdaniem Komisji, miał wystarczającą ilość czasu aby ustosunkować się do wniosku o ukaranie i złożyć wyjaśnienia i wnioski dowodowe. Komisja Orzekająca postanowiła rozpatrzyć sprawę zaocznie.

Odnosząc się do przyjętych podstaw rozstrzygnięcia wskazała, że podpisanie w dniu 7 listopada 2011 r. umowy przez Obwinionego, działającego w imieniu (...), zobowiązywało jednostkę reprezentowaną przez Obwinionego do sporządzenia sprawozdania końcowego z wykonania powierzonego zadania i rozliczenia środków przekazanych tytułem dotacji na to zadanie. Zgodnie z art. 18 ust. 1 u.dz.p.w. oraz § 11 pkt 1 zawartej w dniu 7 listopada 2011 r. sprawozdanie z wykonania zadania publicznego określonego w umowie należy sporządzić w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania. Strony w umowie ustaliły, że realizacja winna nastąpić w okresie od dnia 7 listopada 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. i tym samym sprawozdanie końcowe i rozliczenie dotacji winno być dokonane do dnia 30 stycznia 2012 r. Brak sprawozdania końcowego i nierozliczenie otrzymanej dotacji skutkuje uznaniem naruszenia art. 18 ust. 1 u.dz.p.w. oraz § 11 pkt 1 zawartej w dniu 7 listopada 2011 r. umowy. Zaniechanie tych czynności wypełnia znamiona art. 9 pkt 2 uondfp

W materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie znajduje się także potwierdzenie niedokonania przez (...) w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości. Umowa z dnia 7 listopada 2011 r. została rozwiązana oświadczeniem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 28 listopada 2012 r. Zobowiązanie (...) do zwrotu dotacji, wynikające z tego oświadczenia, także nie zostało wykonane w związku z tym w dniu 25 marca 2014 r. Marszałek Województwa Łódzkiego wydał decyzje nr (...) zobowiązującą (...) do zwrotu kwoty 36.000,00 zł wraz z odsetkami. Zgodnie z art. 49e ust. 2 u.reh.n. zwrot środków winien nastąpić do dnia 22 lipca 2014 r. Zwrotu środków pieniężnych nie dokonano. Niedokonanie w terminie zwrotu dotacji, określonego decyzją nr (...), spowodowało naruszenie art. 49e ust. 1 i 2 u.reh.n. w związku z § 15 ust. 1 pkt 4 umowy oraz w związku z art. 16 ust. 1 u.dz.p.w. i art. 36 ust. 2 u.reh.n. Zgodnie z art. 16 ust. 1 u.dz.p.w. organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, przyjmując zlecenie

realizacji zadania publicznego w trybie określonym w art. 11 ust. 2, zobowiązują się do wykonania zadania publicznego w zakresie i na zasadach określonych w umowie, odpowiednio o wsparcie realizacji zadania publicznego lub o powierzenie realizacji zadania publicznego, sporządzonej z uwzględnieniem art. 151 ust. 2 i art. 221 ust.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. z dnia 27 sierpnia 1997 r. o finansach publicznych oraz przepisów ustawy, a organ administracji publicznej zobowiązuje się do przekazania na realizację zadania dotacji. Stosownie do art. 36 ust. 2 u.reh.n. zadania, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane ze środków Funduszu przez fundacje i organizacje pozarządowe również na zlecenie samorządu województwa lub powiatu.

Komisja podniosła m.in., że Obwiniony (...), z mocy art. 4 ust. 1 pkt 4 uondfp objęty jest zakresem podmiotowym tejże ustawy, jako osoba wykonująca w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków lub dysponowaniem tymi środkami. Zgromadzone dowody w zakresie wpisów do Krajowego Rejestru Sądowego, wbrew twierdzeniom Obwinionego, świadczą, zdaniem Komisji o tym, że dopiero w dniu 27 sierpnia 2014 r. Obwiniony przestał być Prezesem (...).

Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. odwołanie od orzeczenia Komisji złożył Obwiniony. Orzeczeniu zarzucił błędną ocenę materiału dowodowego i stanu faktycznego oraz pozbawienie prawa do obrony. W odwołaniu wniósł o zmianę orzeczenia w całości i uniewinnienie lub o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wskazał, że w toku postępowania naruszono jego prawo do obrony i nie dano możliwości wyjaśnienia sprawy - poprzez nieuwzględnienie wniosku z dnia 20 czerwca 2016 r. o odroczenie rozprawy celem umożliwienia zapoznania się z aktami, stawiennictwa na rozprawie i aktywnej obrony. Obwiniony wskazał, że Prezesem Zarządu ani nawet członkiem (...) nie jest od 2012 r. Wskazał, że o przedmiotowym fakcie poinformował RKO pismem z dnia 20 czerwca 2016 r. składając równocześnie wniosek o przeprowadzenie stosownego dowodu z dokumentacji znajdującej się w posiadaniu (...) oraz informując, że w przypadku trudności z uzyskaniem odpowiedzi ze Stowarzyszenia stosowne dokumenty znajdują się w posiadaniu Obwinionego. Podniósł, że Komisja nie zbadała tej sprawy ani nie przeprowadziła ww. dowodu, poprzestając tylko na deklaratoryjnych wpisach do KRS.

Rozprawę przed organem odwoławczym, zarządzeniem Przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, wyznaczono na dzień 20 października 2016 r. W związku z wpływem w dniu 19 października 2016 r. pisma Obwinionego z wnioskiem o odroczenie rozprawy Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, dalej zwana GKO, odroczyła rozprawę na dzień 8 grudnia 2016 r. Wobec wniosku dowodowego zawartego ww. piśmie Obwinionego GKO postanowiła wystąpić do Obwinionego o przedłożenie oświadczenia o rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu Stowarzyszenia oraz innych dokumentów potwierdzających skuteczność złożonego oświadczenia, w szczególności Statutu lub innych przepisów Stowarzyszenia, określających zasady powoływania i odwoływania jego członków. Jednocześnie GKO postanowiła, przeprowadzić postępowanie dowodowe z urzędu celem uzyskania z KRS potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii dokumentu potwierdzającego złożenie do akt rejestrowych Stowarzyszenia dokumentu o rezygnacji Obwinionego z ww. funkcji.

W wyniku przeprowadzonego postępowania do akt przedmiotowej sprawy dołączono potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię Statutu (...), oświadczenie (...) z dnia 19 lipca 2012 r. o rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu oraz członkostwa w Zarządzie.

Po przeprowadzeniu w dniu 8 grudnia 2016 r. rozprawy przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie zebranego materiału dowodowego ujętego w aktach sprawy, Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, uchyliła w części zaskarżone orzeczenie.

Stosownie do brzmienia art. 145 ust. 1 uondfp, GKO rozpoznaje odwołanie na podstawie materiału dowodowego zebranego przez komisję orzekającą oraz dokumentów dołączonych do odwołania. Ponadto, zgodnie z art. 145 ust. 2 uondfp GKO przyjmuje wniosek dowodowy wskazany w odwołaniu lub zgłoszony na rozprawie i może przeprowadzić postępowanie dowodowe, jeżeli przyczyni się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania.

W pierwszej kolejności GKO dokonała oceny stanu prawnego obowiązującego w czasie popełnienia przypisanego Obwinionemu czynu i w czasie orzekania. Przepis art. 24 ust. 1 uondfp nakazuje by rozpoznając i oceniając popełniony czyn, stosować przepisy ustawy

obecnie obowiązującej, chyba że przepisy obowiązujące w chwili popełnienia czynu były względniejsze dla sprawcy. Do oceny popełnienia przedmiotowych czynów, GKO postanowiła stosować przepisy obowiązujące w dniu orzekania, uznając, że przepisy obowiązujące w dacie zarzucanych czynów nie są względniejsze dla Obwinionego.

Należy podnieść, że odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest odpowiedzialnością osobistą (art. 19 ust. 1 uondfp) a postępowanie prowadzone jest od momentu jego wszczęcia przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych *ad personam* (art. 97 ust. 1 i art. 98 ust. 1 pkt 1 uondfp). W związku z tym zasadniczą kwestią jest ustalenie zdolności prawnopodmiotowej obwinionego o naruszenie dyscypliny finansów publicznych do ponoszenia odpowiedzialności za zarzucane czyny penalizowane w ustawie. Tym samym należy ustalić, czy obwiniony, w związku z zarzucanymi czynami, należy do kręgu osób, o których mowa w art. 4 lub art. 4a uondfp oraz jaki fakt kreuje tą przynależność. W dalszej kolejności rozważaniom poddać należy kwestie winy i jej stopnia (art. 19 ust. 2 i art. 33 ust. 1 uondfp).

Zgromadzony przez Komisję materiał dowodowy wskazuje, że w przedmiotowej sprawie Obwiniony w momencie podpisywania umowy nr (...) z dnia 7 listopada 2011 r. z Województwem Łódzkim na realizację zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych fundacjom i organizacjom pozarządowym ze środków (...) będących w dyspozycji Województwa Łódzkiego pod nazwą „(...)” był Prezesem Zarządu (...) i funkcję tę faktycznie wykonywał. Jakkolwiek w momencie zaciągania zobowiązań, wynikających z ww. umowy, Obwiniony bezspornie sprawował funkcję Prezesa Zarządu, istotną kwestią było ustalenie przez organy orzekające statusu prawnego Obwinionego w organach Stowarzyszenia w dacie zarzucanych czynów. Przedstawione przez Obwinionego wnioski dowodowe w zakresie zaprzestania sprawowania od 2012 r. funkcji Prezesa Zarządu obligowały organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie tylko do określenia momentu, w którym Obwiniony przestał pełnić wskazaną funkcję ale również do określenia charakteru prawnego ujawnienia tego faktu w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Przeprowadzone w tym celu przez GKO, na podstawie art. 145 ust. 2 uondfp, postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że jak wynika z akt rejestrowych (...)KRS (...), znajdujących się w VI Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego we (...), w aktach znajduje się odpis oświadczenia (...), skierowanego do Zarządu ww. Stowarzyszenia o rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu (...) oraz z

członkostwa w jego Zarządzie. Oświadczenie, datowane na dzień 19 lipca 2012 r., zostało przyjęte przez Sekretarza (...) i opatrzone pieczęcią Stowarzyszenia. Odpis oświadczenia został potwierdzony notarialnie Rep. A (...). Dodatkowo na podstawie złożonego do akt Statutu Stowarzyszenia GKO ustaliła, że jego postanowienia nie zawierają szczególnych norm odnoszących się do kwestii pełnienia obowiązków przez Prezesa Zarządu Stowarzyszenia po złożeniu przez niego rezygnacji z pełnienia funkcji, ewentualnie innych zobowiązań odnoszących się do osoby, która zaprzestała pełnienia tej funkcji.

Należy zauważyć, że co do zasady ujawnienie (wpis) do KRS osób pełniących określone funkcję w stowarzyszeniach nie kreuje (konstytuuje) stanu prawnego lecz ma jedynie deklaratoryjny charakter. Konstytucyjny charakter wpisu musi bowiem wynikać z określonego przepisu prawa. W sytuacji, w której przepisy nie wskazują, że dana czynność jest skuteczna od momentu jej ujawnienia poprzez wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym przedmiotowy wpis będzie wpisem deklaratoryjnym.

Istnienie lub nieistnienie faktu pełnienia funkcji członka zarządu stowarzyszenia nie jest uzależnione od dokonania wpisu w rejestrze stowarzyszeń. Następuje bowiem w drodze wyboru, rezygnacji bądź odwołania, przy prawidłowym wykorzystaniu procedur, jakie kształtują przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2015 r., poz. 1393 ze zm.) oraz postanowienia statutu (zob. wyrok WSA w Białymstoku, sygn.. akt I SA/Bk 486/10 z dnia 10 listopada 2010 r.; postanowienie NSA, sygn. akt II FZ 741/16 z 29 listopada 2016 r. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W przedmiotowej sprawie zarzucane Obwinionemu czyny, o których mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 3 uondfp związane są z zaciągnięciem przez Obwinionego w dniu 7 listopada 2011 r. na podstawie umowy nr (...) zawartej z Województwem Łódzkim zobowiązania na realizację zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych fundacjom i organizacjom pozarządowym ze środków Państwowego (...) będących w dyspozycji Województwa Łódzkiego pod nazwą „(...)”. Brak wypełnienia obowiązków wynikających z podpisanej umowy doprowadził do ujętych w orzeczeniu zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Obwiniony bezsprzecznie, jak słusznie ustaliła Komisja, nie zrealizował postanowienia § 11 ust. 1 umowy, zobowiązującego Stowarzyszenie w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania a zatem do dnia 30 stycznia 2012 r. do złożenia w Regionalnym Centrum Polityki Społecznej sprawozdania końcowego z wykonania

zadania publicznego, do którego miały zostać załączone dokumenty potwierdzające poniesione wydatki zgodnie z zakresem rzeczowym oraz dokonane płatności. Komisja prawidłowo zatem ustaliła zakres przedmiotowy czynu, wskazując jednocześnie moment popełnienia czynu a zatem 31 stycznia 2012 r. (art. 21 uondfp). Wskazać należy, że złożenie przez podmiot otrzymujący środki publiczne na realizację zadań publicznych sprawozdania z jego wykonania jest niezbędnym elementem nie tylko weryfikacji przez dotującego czy wykorzystane przez beneficjenta środki zostały prawidłowo, a zatem zgodnie z umową, wykorzystane ale jednocześnie elementem oceny prawidłowości wykonania przez dotującego zadania publicznego przy wykorzystaniu jednostek spoza sektora finansów publicznych. Z tego względu stopień szkodliwości przedmiotowego naruszenia należy uznać za wyższy niż znikomy.

Również przypisanie podmiotowej odpowiedzialności Obwinionemu nastąpiło w prawidłowy sposób. Komisja wskazała bowiem, że Obwiniony jest osobą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 uondfp a zatem osobą wykonującą w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków lub dysponowaniem tymi środkami. Jakkolwiek równocześnie w orzeczeniu powiązala wskazany fakt z deklaratoryjnym wpisem z dnia 27 sierpnia 2014 r. do KRS o wykreśleniu Obwinionego jako osoby wchodzącej w skład organu uprawnionego do reprezentacji – Prezesa Zarządu, w przedmiotowej sprawie nie ma to znaczenia. Jak ustalono w okresie do dnia 19 lipca 2012 r. Obwiniony był Prezesem Zarządu. Tym samym powinien i mógł zrealizować do dnia 30 stycznia 2012 r. obowiązki wynikające z przyjętych zobowiązań umownych.

Ustalenia faktyczne i prawne GKO wskazują jednak na konieczność uniewinnienia Obwinionego od zarzutu popełnienia czynu, o którym mowa w 9 pkt 3 uondfp zgodnie z którym naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości poprzez niedokonanie w terminie do dnia 22 lipca 2014 r. zwrotu środków w kwocie 36.000,00 zł otrzymanych przez (...) w formie dotacji na mocy umowy nr (...) z dnia 7 listopada 2011 r., co spowodowało naruszenie art. 49e ust. 1 i 2 u.reh.n. w związku z § 15 ust. 1 pkt 4 umowy oraz w związku z art. 16 ust. 1 u.dz.p.w. i art. 36 ust. 2 u.reh.n. Jak wynika z orzeczenia RKO jako moment popełnienia czynu wskazano dzień 23 lipca 2014 roku. Bezsprzecznie jednak Obwiniony w związku ze

Sygn. akt BDF1.4800.62.2016

złożeniem w dniu 19 lipca 2012 r. oświadczenia o rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu oraz członkostwa w Zarządzie nie był osobą, której można przypisać odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w związku z niedokonaniem do dnia 22 lipca 2014 r. zwrotu środków z otrzymanej przez Stowarzyszenie dotacji. W okresie od złożenia rezygnacji do dnia 22 lipca 2014 r. nie mógł bowiem rozporządzać mieniem Stowarzyszenia. Tym samym zgodnie z art. 78 ust. 1 pkt 2 uoondfp w zarzucanym czynnie brak jest znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Stosownie do art. 78 ust. 3 uoondfp, jeżeli okoliczność, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stwierdzono po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przed organem orzekającym, wydaje się orzeczenie o uniewinnieniu.

W odniesieniu do orzeczonej przez Komisję kary upomnienia GKO stwierdza, że kara upomnienia jest karą adekwatną do stopnia naruszenia dyscypliny finansów publicznych, jak i do stopnia zawinienia Obwinionego. Jakkolwiek GKO przedmiotowym orzeczeniem uniewinniła częściowo Obwinionego od jednego z dwóch zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych, utrzymanie w stosunku do Obwinionego kary upomnienia jest uzasadnione. Podkreślić jeszcze raz należy wagę naruszonych obowiązków związanych z rozliczeniem się przez beneficjenta z nałożonych ww. umową zobowiązań w przedmiocie rozliczenia w formie sprawozdania otrzymanej dotacji. Przedmiotem rozliczenia były bowiem szczególne środki, tj. środki publiczne przy pomocy których podmioty publiczne realizują swoje ustawowe zadania zlecając m.in. ich wykonanie podmiotom spoza sektora finansów publicznych. Rozliczenie otrzymanych dotacji warunkuje możliwość stwierdzenia czy środki zostały prawidłowo wykorzystane, w prawidłowej wysokości oraz w terminie wynikającym z przepisów czy przyjętych norm umownych. Tym samym GKO nie znalazła przesłanek pozytywnych do zastosowania wobec Obwinionego odstąpienia od ukarania na podstawie art. 36 ust. 1 uoondfp.

Uwzględniając powyższe należało orzec, jak w sentencji.